

תורה שיבכתב

הפצת ועידוד לימוד התורה הקדושה עם פירוש רש"י

יו"ל לזיכוי רבבות אלפי ישראל ע"י קרן תר"ג
לטובת נשמת הרבני הנגיד הנכבד הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

פרשת אמור | אייר תשפ"ד | גיליון י"ט

שבת של תורה לשולחן השבת פנינה שבועית

הכל ענין של מבט

בסיום הפרשה אנו קוראים את פרשת המגדף (ויקרא כד, י-יא) ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו פמחה בן הישראלי ואיש הישראלי. כותב רש"י: "מהיכן יצא? ... רבי ברכיה אומר, מפרשה שלמעלה יצא, לגלג ואמר, ביום השבת יערכנו, דרך המלך לאכול פת חמה בכל יום, או שמא פת צוננת של תשעה ימים? בתמיהה!" ע"כ. המגדף לגלג אפוא על לחם הפנים שנאפו אחת לשבוע, כיצד יתכן שמגישים למלך פת צוננת.

שאל הרה"ק בעל אמרי אמת מגור זי"ע שאלה נפלאה: הגמרא אומרת (מנחות כט, א) שנעשה נס בלחם הפנים והוא נשאר חם בשעת סילוקו מהשולחן כאילו זה עתה יצא מהתנור, עד כדי כך שהיו מגביהים את השלחן עם הלחם כדי שעולי הרגלים יראו את הנס ואומרים להם 'ראו חביבתכם לפני המקום', הרי שגם ממרחק היו עולי הרגלים יכולים לראות את האדים העולים מן הלחם החם, וכיצד זה לגלג המגדף ואמר שמדובר ב'פת צוננת'?

ואף הוא חזר ויישב באופן נפלא: ודאי הלחם היה חם ורותת, אבל הכל תלוי במבט, עולי רגלים שבאו לראות את קדושת המקום והביטו במבט חיובי, הם אכן ראו את הלחם החם, אבל אם מביטים על הלחם במבט קר, בעיניים של מגדף, רואים אכן לחם צונן...

והמסר - נוקב!

חיים של תורה מעלת חשיבות לימוד חומש רש"י

מי פטור מלהיות ירא שמים?

"היה מרן הגאון הגדול רבי יהודה צדקה זצוק"ל, ראש ישיבת פורת יוסף, מאד זהיר ומקפיד ללמוד בכל שבוע את הפרשה עם פירוש רש"י, כדי לקיים דברי השלחן ערוך (או"ח סי' רפה, ב) שירא שמים יקרא תרגום וגם פירוש רש"י. וכאשר הבחין לפעמים באחד שאיננו לומד בקביעות חומש עם פירוש רש"י, היה מעיר: 'אינני מבין, מי פטור מלהיות ירא שמים?'"

(וזאת ליהודה, פרק טז)

שערי תורה מבט מסכם ומביא לפרשת השבוע

מה בפרשה:

פרשת אמור עשירה במגוון נושאים שונים, החל ממצוות מיוחדות לכהנים ומצוות הנוהגות בקרבנות. בהמשך מבוטאת בהרחבה פרשת המועדים, ולסיום – פרשת המגדף ודיני מכה אדם ובהמה.

מצוות בכהנים + דינים בתרומה וקדשים + פרשת המועדות + מנורה ולחם הפנים + פרשת המגדף

בשחיטת קרבן תודה. כן מוזכר האיסור לשחוט בהמה 'אותו ואת בנו ביום אחד'.

ה. קידוש השם

בני ישראל מצווים שלא לחלל את השם, ולמסור נפש למען קידוש השם.

ו. פרשת המועדות

בפרשה מובאים בהרחבה דיני מועדי השנה: פסח, שבועות, ראש השנה, יום הכיפורים, סוכות, ושמיני עצרת; מצוות עיבור שנה וקידוש החודש; מצות ספירת העומר ומנחת העומר, ואיסור אכילת 'חדש'. בתוך פרשת המועדות מובאות מצוות פאה ולקט בשדה.

ז. המנורה ולחם הפנים

כן מובא בפרשה מצות הדלקת המנורה במקדש, ועריכת לחם הפנים.

ח. המגדף, ומכה אדם ובהמה

לקראת סיום הפרשה מסופר על המגדף שנענש בעונש סקילה, ולסיום - דיני מכה אדם או בהמה.

מבט על פרשת בהר הבעל"ט:

נושאי הפרשה: שמיטה ויובל • הונאת ממון ודברים • שדה אחוזה ובתי ערי חומה • סיוע לעני • עבד עברי של ישראל ושל גוי

מה בפרשה: הפקרת השדה בשמיטה וביעור הפירות | מצות יובל | איסור הונאת ממון והונאת דברים | גאולת שדה אחוזה, בתי ערי חומה ובתי חצרים | תמיכה ביד עני | איסור ריבית | דיני עבד עברי הנמכר לישראל | עבד עברי הנמכר לגוי שלא ילמד מדרכי אדונו הגוי.

- א. מצוות בכהנים
- ב. בעלי מום
- ג. האסורים באכילת תרומה וקדשים
- ד. דיני קרבנות
- ה. קידוש השם
- ו. פרשת המועדות
- ז. מנורה ולחם הפנים
- ח. המגדף
- ט. מכה אדם ובהמה

א. מצוות לכהנים

מצוות מיוחדת נאמרו רק לכהנים: איסור להיטמא למתים ולהתחתן עם גרושה וחללה, והחיוב לנהוג בהם כבוד. כמו כן מצוות מיוחדות נאמרו רק בכהן גדול.

ב. בעלי מום

כהן בעל מום אסור לעבוד במקדש. כמו כן אסור להקריב במקדש בהמה בעלת מום. והפסוק מפרט את סוגי המומים באדם ובהמה.

ג. האסורים באכילת תרומה וקדשים

כהן טמא אסור באכילת תרומה וקדשים עד שיטבול. אשת כהן ועבדים כנענים של כהן מותרים באכילת תרומה, וכן בת כהן הנשאת לישראל שהתאלמנה או התגרשה ללא בנים. אולם עבד עברי אסור באכילת תרומה. ישראל האוכל תרומה בשוגג משלם קרן וחומש.

ד. דיני קרבנות

בהמה מותרת להקרבה רק מהיום השמיני ללידתה. התורה מזכירה שוב את איסור פיגול

רוצים גם לזכות את הרבים?

הרימו נדבת לבכם לכיסי הוצאות ההדפסה וההפצה או תרמו את עלות ההפצה בעירכם

הצטרפו כעת למערך זיכוי הרבים והפיצו אורה באזור מגורכם

להפצת העלון, תרומות והנצחות:

בכתובת דוא"ל:

gts025002018@gmail.com

בעמדות 'נדרים'

בכל אתר ואתר

קו 'קול התורה'

02.500.20.18 שלוחה 8

שיר ושבחה

תודה וברכה נביעה מעומקא דליבאי
הדם מאות מזובי הרבים - המפצים הנבדלים
שנטל' ע"ע את עול הפצת הגיליון בכל רחבי
ארה"ה מדי שבת בשבתו

לזיכוי הרבים ולמען הפצת התורה וריבוי לומדיה
זכות התורה ולומדיה תעמוד לימינם להיושע בכל מילי
דמיטב ולברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, אכ"ר

בדרך התורה

הפרשה ולקחה מאוצרם של גדולי הדורות

דפנות הסוכה למרות העניות הנוראה ששררה בירושלים של אותם שנים.

והנה, חורף אחד שהיה קר מאד וקשה מנשוא, חלה אחד מילדי ירושלים במחלה קשה, והרופאים אמרו שחייבים להסיק את הבית כדי להצילו, אולם באותה שנה היה מחסור גדול בעצים להסקה, ועיני ההורים יוצאות וכלות. נכנס זקנו של אותו ילד אל הרבי וסיפר לו את אשר אמרו הרופאים, מיד קם הרבי ולקח את הדפנות הקדושות והיקרות, חתך אותן לעצים דקים, ונתנם למשפחת הילד. וסיקוהו סמוך למיטתו ותעלה לו ארוכה למחלתו!

הניסיון בליל ראש השנה

פְּחַדְשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יְהִי־לָכֶם שְׁפָתוֹן וְזָכוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קִנְיָשׁ (ויקרא כג, מד)

הצדיק המקובל רבי יהודה פתייה זצ"ל ישב בסעודת ליל ראש השנה בביתו, מוקף בבני משפחה ובחבורת אורחים, וכולו אומר כבוד והדר במלבושי לבן כדרך המקובלים. במרכז השולחן ניצבה מנורה גדולה, מאירה באור יקרות וחופה על הכל בהילה.

אך בבת אחת הושבתה השמחה באמצע הסעודה, כשאחד המסובים דחף את השולחן בחוסר זהירות, והמנורה נפלה והנרות כבו. אך רבי יהודה עצר בלשונו ולא העיר מילה. אם לא די בכך, בגלל החושך ששרר בבית מעדה הרבנית ומגש הדגים שבידה נפל, וכל תכולתו התפזרה על הרצפה. גם כעת הבלגי רבי יהודה וקם לעזור לה, אך למרבה המבוכה הוא החליק מציר הדגים ונפל על הרצפה, כשבגדי הלבן המהודרים התלכלכו, אך גם כעת לא אמר רבי יהודה מאומה ונשאר בשלוותו.

לאחר שנים עשר חודש העיד רבי יהודה: מעולם לא היתה לי שנה טובה ומתוקה כמו השנה שעברה, בה זכיתי להארת פנים מהקב"ה והצלחה בכל מעשי ידיי, ואף זכיתי לחידושים גדולים נפלאים בתורה, ואני תולה כל זאת בזכות שעמדת בניסיון הקשה בליל ראש השנה!

הוא יודע משנה אחת וסעיף אחד!

אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאַמְרַתְּ אֲלֵהֶם (ויקרא, כא, א) להזהיר גדולים על הקטנים (רש"י)

תלמיד חכם חשוב ששימש כר"מ ביישיבה בירושלים השקיע כוחות רבים באחד מתלמידי הישיבה, בחור בעל כישרונות דלים במיוחד. כמעט שש שנים רצופות השקיע בבחור זה, אך למרבה הצער לא ראה ברכה בעמלו, הבחור כמעט ולא התקדם, ולא ידע מאומה מלבד כמה משניות ומספר סעיפים בשלחן ערוך.

קם האב"ד ונסע לבני ברק יחד עם הבחור, אל מעונו של מרן הגאון הגדול בעל קהילות יעקב זצ"ל - הסטייפלער - והציג את השאלה הבאה: היות וכתוב בגמרא שהלומד חמש שנים ואינו רואה ברכה בלימודו שוב אינו רואה, מה עלי לעשות עם תלמיד חלש זה?

פנה הסטייפלער אל הבחור ושאל: האם אתה מבין משנה אחת או סעיף אחד בשולחן ערוך? השיב הבחור: כן! שאל אותו עוד: האם לפני שהגעתי לישיבה ידעת משנה או סעיף בשלחן ערוך. השיב הבחור: לא!

הפנה הסטייפלער את ראשו לעבר האב"ד ואמר בהתרגשות: יקירי ורב חביבי, מדוע הנך אומר שאינו רואה ברכה בלימודו, ראה נא איזה מגיד שיעור טוב אתה! הרי הוא יודע סעיף בשולחן ערוך, הוא מבין משנה אחת!

לשרוף את הדפנות היקרות ללא היסוס

פְּסַלְתָּ תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים (ויקרא, כג, מב)

מעשה נורא ונשגב מסופר על הרה"ק רבי מרדכי מרחמיסטריווקי זי"ע שהתגרר בירושלים עיה"ק:

בכל שנה היה הרבי בונה את סוכתו מדפנות עץ מקושטות ומגולפות כמעשה ידי אומן, משולבים ברמזים ועניינים קדושים. את הדפנות ירש מזקנו, הרה"ק בעל מאור עיניים מטשערנוביל זי"ע. בעיני הרבי היו הדפנות שוות כל הון שבעולם, וכשפנה אליו עשיר מופלג וביקש לקנות את הדפנות בסכום עצום מיאן הרבי למכור לו את

"הלל וחללה"

כהן שנשא אשה האסורה לו, בנו או בתו הנולדים מנישואין נקראים 'חלל' או 'חללה', על שם שהם פסולים ומחוללים מקדושת כהונה.

כך גם אשה האסורה לכהונה, כגון גרושה לכהן הדיוט, או אלמנה לכהן גדול, שעברה ונישאה להם באיסור, הרי בנישואין אלו היא הופכת להיות 'חללה'.

"טבול יום"

לאחר שהטמא טבל במקווה מותר הוא מיד באכילת מעשר שני, אך עדיין אסור הוא באכילת תרומה וקדשים - עד שיעריב שמשו' - שהשמש תשקע או יצאו הכוכבים. חלק מהטמאים, הזקוקים להקרבת קרבן, אסורים באכילת קדשים עד למחרת כשיביאו את הקרבן.

"חרוץ שרוע וקלוט"

בין סוגי המומים הפוסלים בהמה להקרבה, ניתן למצוא את מום ה'חרוץ' - שפירושו שיש בו סדק בריסי העיניים או בשפתיים, וכן את מום ה'שרוע' - שפירושו שאבר אחד גדול מחברו, כגון עין אחת גדולה מזוגתה, או רגל אחת ארוכה יותר מחברתה. וכן מום ה'קלוט' - פירושו שפרסות הרגל אינן פרוסות ומחולקות כדרך של בהמות טהורות, אלא הן קלוטות - מחוברות.

"חובת הגוף"

מצוה שאינה תלויה בארץ, כלומר שאינה קשורה לקרקע או לגידוליו, אלא על גופו של אדם, בין אם מדובר במצות עשה ובין אם מדובר באיסור לא תעשה, נקראת מצוה זו 'חובת הגוף', וחובת קיומה נוהגת בין בארץ ובין בחוץ לארץ. בשונה ממצוה התלויה בארץ שחובת קיומה היא רק בארץ ישראל.

"איסור חדש"

טרם הקרבת מנחת העומר בחג הפסח, ביום ט"ז בניסן, חל איסור לקצור או לאכול כל תבואה חדשה שנזרעה וצמחה בשנה זו, ואיסור זה נקרא 'איסור חדש', רק לאחר שעת הקרבת העומר, הותר לקצור ולאכול תבואה. לאחר חורבן בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי, שיום ששה עשר בניסן, היא כולו אסור לאכול בו מן החדש, עד למחרת.

"שלמי חגיגה"

ביום טוב ראשון של פסח וסוכות, ובחג השבועות, מצוה על כל יהודי העולה לרגל להקריב קרבן שלמים הנקרא 'שלמי חגיגה'. עם זאת, מי שלא הקריב ביום טוב הראשון, יכול להשלים את חובתו ולהקריבו במשך שבעת ימי תשלומין שאחרי היום טוב.

אמרות חכמה ופניני שפר מנדולי הדורות על פרשת השבוע

חכמת התורה

וְאִשָּׁה נְרוּשָׁה מְאִישָׁה לֹא יִקְחוּ (כא ז)

ישב הגאון רבי אבאל"ה פאסוועלער זצ"ל, בחדר בית הדין בוויילנא, כשלתפתע נכנס עגלון יהודי והשוט בידו, ושאל בהתרגשות: 'אני כהן, האם מותר לי לקחת גרושה?' למרבה הפלא השיב רבי אבאל"ה בנחת: 'מותר! מותר!'. לאחר מכן הסביר הרב לנוכחים המשתאים: 'תנוח דעתכם, אין בדעת העגלון להתחתן עם גרושה, אלא לקחת אותה בנסיעה בעגלתו, הוא רק שמע אי פעם שיש איסור לכתן לקחת גרושה, ועל כך בא לשאול בתמימותו...'

אֵךְ בְּעִשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הָזֶה ... וְעֵינֵיהֶם אֵת נִפְשֵׁיהֶם (כג, כז)

בבית מדרשו של הרה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע התפלל עשיר מופלג וקמץ מופלג לא פחות. באמצע תפילת נעילה של יום הכיפורים חש העשיר חולשה רבה ושלח לשאול את הרבי האם מותר לו לשתות מים. ענה הדברי חיים: 'הוא יכול לשתות כאוות נפשו, אבל על כל כפית מים שישתה היום, ישלם מחר מאה זהובים לצדקה!'. הגביר התשוש פקח את עיניו וכמו כוחות חדשים ננסכו בדמו ומיד אמר: 'אין צורך.. אני מרגיש מצוין...'

בִּסְפַת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים (כג, מב)

נשאל הגאון רבי צבי הירש לוי מברלין זצ"ל: למה בפסח שואלים התינוקות 'מה נשתנה', ואילו בסוכות כשיוצאים מהבית החוצה, לא שואלים התינוקות כלום? ענה רבי צבי הירש בחכמה: כשיהודים יושבים דרך חירות כבני מלכים, זה דבר חריג ובלתי שגרתי, ויש מה לשאול 'מה נשתנה', אבל בסוכות כשיהודים יוצאים לגלות בדירת עראי, לדאבוננו אין בכך שום שינוי, כך מורגלים יהודים, בגלות...

זי"ע הרעיש על האומר להחמיר בזמן הזה בחוץ לארץ בחדש.

סיכומם של דברים

בשאלה זו אם להקל או להחמיר באיסור חדש האריכו הרבה מהאחרונים. אך כאמור, המנהג הנפוץ אצל רוב ככל הגאונים היה להקל בזה, וכן נהגו תלמידי הבעש"ט, אולם ההולכים לאורו של הגר"א זי"ע נקטו בזה לחומרא.

ולמעשה מסיק שלחן ערוך הרב (סי' תפ"ט סעיף ל') שמנהג העולם כיום בחוץ לארץ שלא להיזהר כלל באיסור חדש, והוא מסביר את המנהג בכמה סברות, אך בסוף הדברים הוא כותב: "אבל כל בעל נפש לא יסמוך על המתירים הללו ויחמיר לעצמו בכל מה שאפשר... כי כן עיקר", וכעין זה כתב במשנה ברורה (סי' תפ"ט סקמ"ה).

על הב"ח, היה הגאון בעל תוספות יום טוב שהיו לו חילופי מכתבים עם הב"ח בענין והביע דעתו להחמיר, כשהב"ח השיב לו על דבריו (נדפסו בשו"ת גאוני בתראי סי' א'). גם בשו"ת ב"ח החדשות (סי' מ"ח) מובאות השגות של כמה מגדולי דורו על היתרו של הב"ח.

בדור שלאחריו האריכו הפוסקים הרבה בצדדים לכאן ולכאן אם לסמוך על היתרו של הב"ח, ה"ט"ו (סק"ד) והמגן אברהם (סי' תפ"ט יז) כותבים ליישב את המנהג להקל. לעומת זאת הש"ך (סק"ו) כתב שכל דברי הב"ח תמוהים. וכך היתה דעת הגר"א להחמיר בזה מאד (ביאור הגר"א י"ד שם), וכן החמירו ההולכים לאורו של הגר"א, כמבואר בשו"ת משיבת נפש (ח"א סי' ט"ו).

מנגד יש שנקטו כהב"ח להקל בפשיטות. גם בחק יעקב (סי' תפ"ט סקכ"ב) כתב: "ומכל מקום לא ראיתי נזהרים גם בזה אף אנשי מעלה וחסידים ואחד מאלף שנוהר בזה".

מנהג הבעש"ט הק' ותלמידיו

כידוע, דעת הבעש"ט הק' זי"ע ותלמידיו היתה להקל באיסור חדש בחו"ל כדעת הב"ח (מובא בספר זכרון טוב, עניני תפלה אות י"א). כן ידוע שכך היתה דעתו של הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע (שו"ת אבני נזר חושן משפט סימן קט). ובספר דרכי חיים ושלום (אות תתע"ג) מביא שהרה"ק בעל דברי חיים מצאנז

הלוא הוא בעל תרומת הדשן (סי' קצ"א), והשיב שבמקום הדחק אפשר לסמוך להקל מחמת 'ספק ספיקא', ולסמוך על רוב השעורים שכבר נורעו קודם לפסח, ועוד, שיש שעורים שהם משנה שעברה. היתרו נפסק להלכה גם ברמ"א (יו"ד סי' רצ"ג א').

היתרו של הב"ח: חדש של נוי מותר

שנים ארוכות היו סומכים היהודים בארצות אירופה על ההיתר של 'ספק ספיקא', או בדיעבד על מה שכתבו הפוסקים 'מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידיים', עד שבא הגאון הב"ח זצ"ל ופסק היתר גדול יותר, שמוותר לאכול חדש מתבואה של גוי בחוזה לארץ לכתחילה בלי שום פקפוק.

הב"ח (יו"ד רצ"ג) מעיד 'המנהג פשוט במלכותינו לנהוג היתר... וזולת מקצת חסידים מקרוב ונהרג באיסור זה'.

לאחר אריכות דבריו וראיות לשיטתו, מסיק הב"ח: "ולכן אין לשום גדול להורות הוראה לאיסור הפך המנהג שנהגו על פי גדולי ישראל להיתר, ומי שרוצה להחמיר לעצמו מדת חסידות הוא ולא יורה לאחרים...".

הפולמוס סביב היתרו של הב"ח

לאחר שיצא פסקו של הב"ח לאור עולם, התנגדו כמה מגאוני זמנו לדבריו וחלקו על טענותיו וראיותיו. מראשוני המשיגים

בפרשת השבוע אנו לומדים על איסור אבילת 'חדש' טרם הקרבת מנחת העומר, כמו שנאמר (ויקרא כג, יד-טו) וְלַחֵם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה. גאוני הדורות נחלקו האם גם על תבואת גוים בחוץ לארץ חל איסור 'חדש', והדבר עורר פולמוס סוער וחילוקי מנהגים בין קהילות הקודש. הפולמוס נגע בכמה שאלות: האם חדש אסור בחוץ לארץ גם בתבואה של גוי (ראה טור י"ד סי' רצ"ג), והאם ניתן לסמוך במקום ספק או ספק-ספיקא כשאין יודעים בבירור שהתבואה היא חדש.

ההיתר של "ספק ספיקא"

במערב אירופה לא היתה שאלת 'חדש' שכיחה כל כך, כי על פי רוב היו זורעים את התבואה זמן רב קודם הפסח, כך שהתבואה היתה נשרשת קודם הפסח, ועל פי ההלכה תבואה כזו ניתרת באכילה לשנה הבאה. אבל במזרח אירופה, כגון ברוסיה ובפולין, היתה השאלה נוגעת ביותר, כי מחמת הקור הגדול וריבוי השלגים לא היה אפשר לזרוע את התבואה קודם פסח, כך שעל התבואה שנקצרה בחוץ לארץ היתה שאלת איסור חדש, ומאחר והיהודים בארצות הללו היו עניים ביותר, ורוב שתייתם היה שכר העשוי משעורים ושבולת שועל, היה הדבר קשה להם ביותר להמתין עד פסח הבא.

בשאלה זו דן כבר אחד מן הראשונים,

תנבות למדור דעת תורה - אחרי
"סבי הגה"צ רבי יעקב יוסף הכהן זאבארי זצ"ל מאחרוני התלמידים במיר שנהאי (נלב"ע י"א תמוז תשע"ח) סיפר לי שאחד מחשובי הבחורים מ'האריות' של הישיבה ה"ה הגאון רבי שיעה שימנוביץ (ז'ביצה) זצ"ל צם במשך יומיים רצוף מחמת הספק באיזה יום חל יום הכיפורים שם" יישר כח!! - שלמה זלמן ד
"ברצוני להזכיר שאת הישיבה של גדולי ישראל יום הרה"ר רבי יצחק אייזיק הלוי הרצוג זצ"ל. (הרב טיקוצ'ניסקי זצ"ל הסכים לדעתו). הישיבה התקיימה בביתו. והוא זה ששלח את המברק לשואלים"
עלו והצליחו, שמואל כץ

רוצים להעמיק ולהרחיב אודות פולמוס זה? יש לכם הערות והוספות? שלחו לנו ל qts025002018@gmail.com ונשתדל בס"ד להביא את הפנים המובחרים של לומדי התורה

אוצר התורה יהלום מתוך הפרשה

או שבור או חרוץ וגו' לא תקריבו אלה לה' (כב, כב)
'שבור' - אדם השרוי בענווה פסולה ומיורת, 'או חרוץ' - השרוי בגאווה ומתפאר בחכמתו וחריצותו, שניהם אינם יכולים להתקרב אל ה'.
(דברי ישראל)

וספרתם לכם (כג, טו)
'לכם' - ראשי תיבות כ"ד ל'טרינו מ'קליפותינו, ומכאן מקור לתפילה שאומרים בספירת העומר אתה צויתנו לספור ספירת העומר כדי לטהרנו וכו'.
(תורת חיים, קאסוב)

לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלקיכם (כג, כב)
גם מצוות המובנות בשכל, כמו צדקה לעני, אין לקיימם מחמת שכך מובן בשכל האנושי, רק שכן ציוה הבורא - אני ה' אלקיכם.
(הרה"ק רבי יצחק מווארקא זי"ע)

אמר אל הפהנים וגו' ואמרת אלהים על (כא, א) להזהיר גדולים על הקטנים (רש"י)
גם אנשים גדולים וצדיקים צריכים להיזהר בדברים הקטנים, בעבירות קלות שאדם דש בעקביו.
(נועם אלימלך)

ועל כל נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא ישמא (כא, יא)
הכהן גדול אינו נטמא לקרוביו, להורות שאין לו שייכות למשפחתו יותר מאל שאר ישראל, אלא הוא קרוב לכולם שווה בשווה.
(הרה"ק מקאצק זי"ע)

וקדשתו (כא, ח) על כרחו (רש"י)
רק אדם שמתנגד שיקדשו ויכבדו אותו, וצריכים לכבדו בעל כרחו, אותו בלבד צריך לקדש ולכבד.
(הרה"ק רבי יצחק מווארקא זי"ע)

תורה והלכה נושאים הלכתיים מתוך הפרשה

האם יש לנהוג כבוד גם בכהן ילד?
בפרשת השבוע אנו לומדים את מצות (ויקרא כא, ח) - וְקִדְשֹׁתוֹ פִּי אֵת לֶחֶם אֱלֹקֶיךָ הוּא מְקַרֵּב קֹדֶשׁ יְהוָה לְךָ - היא המצוה לנהוג כבוד ולקדש את הכהנים, וכפי שרש"י מסביר: "נהוג בו קדושה לפתוח ראשון בכל דבר ולברך ראשון בסעודה".
האחרונים חוקרים ודנים: האם גם כשמדובר בכהן קטן - ילד שלא הגיע למצוות - גם צריך לנהוג בו כבוד, או שמא מצוה זו חלה רק על כהנים בוגרים?

עליית 'כהן' ליהוד?
השאלה נוגעת במקרים רבים, ובעיקר בבית הכנסת שאין שם כהן גדול אלא ילד כהן, האם צריך לתת לו לעלות לתורה בעליית 'כהן'?

המגן אברהם (סימן רפב, ו) מחדש שמצות 'וקדשתו' לא נאמרה על כהן קטן, והוא מבסס חידושו זה על הנאמר כאן בפסוק "כי את לחם אלקיך הוא מקריב", הרי שכל סיבת הכבוד לכהן היא בגלל שהוא עובד בבית המקדש, וקטן אינו ראוי לעבודה.

אהבת תורה

פרי עטם של לומדי תורה
שבכתב מרחבי תבל

חידודי תורה

פרפראות וחידודים על פרשת השבוע
ופירוש רש"י הק'

כמה מעלות טובות

ברכות שמים מעל לכל המתעסקים בקדשים במסגרת מפעל 'תורה שבכתב'.

אביע בזאת ברכת תודה אישית, ואקווה שאהיה בזאת לפה גם לרבבות אלפי ישראל אשר קיבלו בשמחה ובהתרגשות את הידיעה כי העלון המשוכח 'תורה שבכתב' יופץ מכאן ולהבא בתפוצות ישראל במהדורה מודפסת ולא רק במהדורת מייל, כך שהמדורים הנפלאים והאיכותיים יביאו מכאן ולהבא תועלת רבה לכל עדת בני ישראל, אם זה לבחורי וצעירי הצאן, ואם לאלפי האברכים החשובים האגודים באגודת 'בני חורין', הגודרים גדר שלא להשתמש במייל כלל או רק למטרות נחוצות ביותר.

יודגש עוד התועלת מיוחדת שיש בהפצת העלון במהדורה מודפסת כך שניתן יהיה להגות בו גם ביום שבת קודש, באותיות המחכימות ובעיצוב המאיר עיניים, וליצוק תוכן איכותי ומלהיב לשלחן השבת, אם בחידות 'וסיף דעת' ובחידות בקיאות בפרשה, אם במדורי הסיפורים והפנינים, ושאר המדורים, אשר כל אחד מהם מוסיף טעם לשבח ותוספת אורה להאיר את השבת.

זאת ועוד, את העלון המודפס ניתן לשמור משבוע לשבוע ומשנה לשנה. כך שאין ספק שמדובר בצעד מבורך עד מאד הראוי להערכה רבה ולתודות בכל פה ולשון!

ואחתום בברכת תודה בשם כל ישראל שלמה ת. החונה פה בעיר עמנואל

יש לכם סיפור משנה חיים? רואים הצלחה מיוחדת בלימוד? תרצו לשתף את הקוראים?
שלחו לנו את הסיפור האישי שלכם לפרסום במדור זה באמצעות דוא"ר: GTS025002018@gmail.com
או הקליטו את הודעתכם באזור האישי בקו 'קול התורה' 02-5002018 או ב'נדרים פלוס'

יגדיל תורה

עדכונים מהנעשה ונשמע
במפעל העולמי תורה שבכתב

פנים חדשות לגיליון השבועי

עיניכם הרואות כי גיליונינו קיבל ברוב סיעתא דשמיא פנים חדשות ומרעננות, כראוי לכבוד התורה והוגיה. עם המעבר להפצת הגיליון השבועי אף בפורמט דפוס, שינינו את העיצוב ואף הוספנו חידושים ושיפורים רבים כאשר תחזינה עיניכם.

זו ההזדמנות להודות לאלפי הפונים והמבקשים לזכות את הרבים, ולמאות המפיצים שנבחרו לנקודות ההפצה שכבר פועלות בס"ד במערך הפצה ענק שיצא לדרך החל מהשבוע בס"ד. כאן המקום והזמן לקרוא לכל מי שליבו חפץ לזכות את הרבים באמצעות הפצת הגיליון בבית מדרשו, בישיבה בה לומד או בסביבת מגוריו, לפנות אלינו ולזכות בזיכוי הרבים או באמצעות תרומה להפצת התורה.

הדים רבים לבטאון החג 'תורת'

המושבו החם שעודנו ממשיך ומגיע בכל עת, עם

המוני תגובות נלהבות, מעידות על שביעות רצון הציבור מהביטאון החדש שהופץ לקהל הרחב בפרוס חג הפסח העע"ל"ט, כאשר הביטאון מביא בכנפיו אף המוני נרשמים חדשים שגילו את מתיקות ועריבות טוב התורה שבכתב ומצטרפים לליגיונו של מלך בלימוד יומי קבוע חק בל עעבור, של התורה הקדושה עם פירוש רש"י כפי שנהגו גדולי וצדיקי הדורות זיע"א ויבלחט"א.

נערכו הגרלות הענק על מבצע 'יומי דניסן'

השבוע נערכו במשרדי המפעל העולמי הגרלות הענק בין כלל המשתתפים במבצע 'יומי דניסן', כפי שהובטח עלו בגורל למעלה 600 זוכים על פרסים יקרי ערך ושוברי זיכוי לרכישת מתנות אפיקומן ברשתות נבחרות בסך כולל של קרוב לעשרת אלפי ש"ח. הודעה נמסרה לזוכים בתיבה האישית, שמותיהם יפורסמו בס"ד בגיליון הבא.

חידת 'יוסיף דעת' - למה לא סופרים כפול בחו"ל?

בפרשת השבוע אנו לומדים בתורה מצווה הנוגעת למעשה בימים אלו (ויקרא כג, טו-טז) 'ספרתם לכם ממחרת השבת וגו'.

והשאלה שראוי לעיין בה: מדוע אין נוהגים בני חוץ לארץ לספור שתי ספירות בכל יום, כמו שהם עושים כל חג יומיים. למשל, ביום השלישי של הספירה יאמרו 'היום יום שני לעומר' וגם יאמרו 'היום יום שלישי לעומר', שהרי הם עשו שני ימים טובים של פסח, ומעתה אם נאמר שהיום הראשון שנהגו בו כיו"ט של פסח זהו באמת ט"ו בניסן, הרי שהיום הוא כבר יום שלישי לעומר, ואם נאמר שרק היום השני של פסח שנהגו בו כיו"ט של פסח זהו ט"ו בניסן, אם כן היום רק יום שני לעומר! הלא דבר הוא!

'חידה בפרשה' - זכרים או נקבות

על איזה מצוה בפרשה כותב רש"י שהיא נוהגת רק בזכרים ולא בנקבות, ועל איזה מצוה כותב רש"י שהיא נוהגת רק בנקבות ולא בזכרים?

פתרון חידות - פרשת אחרי:

יוסיף דעת - תשובות נבחרות מתוך אלפי התשובות שהתקבלו במערכת:

בפרשת אחרי מות שאלנו אודות מה שכותב רש"י שביום הכיפורים היה הכהן גדול מקדש דיז ורגליו מן הכיור והדברים לכאורה עומדים בסתירה עם הנתבטח 'בנס' יומא (מג, ב) שרשיצות הכהן גדול ביום הכיפורים לא היו מן הכיור אלא מקיתון והב שמילאו בו מים.

להלן תמצית מהתירושים שהתקבלו במערכת: (לשאלת רבים: במערכת מתקבלים מדי שבוע אלפי תירושים תל"י, ולכן מפורסמים רק חלק מהתשובות כתמצית אליה כיוונו מרבית המשיבים)

א) המונה בדברי רש"י שאת הקיתון זהב מילאו במים מן הכיור. דהיינו שהקידוש היה אכן נעשה במי הכיור, אלא מחמת כבוד הכ"ג הובאו המים אליו בקיתון זהב. (חוקוני)

ב) א"כ באמת קיתון הזהב נהי' הווי ככור לענין קידוש המים שמולאו בו (בין שער החצר למזבח), ואנו מכנים 'כור' דווקא לגדול העשוי מנחושת, אבל אין הכי נמי אף קיתונות הזהב הקטנים דינם ככור.

ג) לומדים אחרים תירצו שדברי הגמרא על קידוש ימים ורגלים מהקיתון הוא דווקא בקידוש הראשון ואילו הבאים אחריו כן היו מהכור וכדברי רש"י. [עפ"י הפלוגתא בירושלמי דמחלק בין קידוש ראשון לשאר קידושים].

ד) כוונת רש"י היא שהמים שבקיתון חובה שיהיו מן הכיור ויכול גם לקדש מהכור עצמו ולעולם לא חולק על פשט הגמרא. (זכור לאברהם על הרמב"ם).

חידה בפרשה:

א. 'גזירת המלך', רש"י טז, לד, וברש"י יח, ד. | ב. 'מלכות' - רש"י יח, ב. | ג. 'מולך' יח, כא. | ד. 'בן מלך', רש"י יח, כח

מדור חידודי תורה מופיע במערכת מדי יום שלישי
ניתן להשיב על החידות עד יום ראשון בשעה 24:00
ב'נדרים פלוס' או בקו 'קול התורה' 02-5002018
בין המשיבים נכונה מתקיימת הגרלה שבועית:

חידת יוסיף דעת - כרטיספר בסך 200 ש"ח | חידה בפרשה - כרטיספר בסך 100 ש"ח

בזכות התורה

שמות הזוכים בהגרלות

זוכים במבחן יומי ע"ס 350 ₪

הרב מאיר גפני - מודיעין עילית מנחת זאב
הבה"ח אריה פוקס - גבעת זאב כנסת יעקב
הרב מרדכי פולק - מודיעין עילית כולל חסדי אהרון
הרב אהרן יילבר - אשדוד כולל בעלזא
הרב אריה לביא - תל אביב - יפו
הרב יעקב זיבלד - ירושלים
הרב שלום חזקיה - מודיעין עילית כולל קצות החושן

זוכים במבחן יומי ע"ס 500 ₪

הרב מנדל גפנר - ירושלים ויוניץ
הרב יחיאל פורישטיין - בני ברק עיון הלכה

זוכים במבחן יומי ע"ס 600 ₪

הבה"ח יונתן חיים בן עזרי - ראשון לציון אור אלחנן

זוכים בחידות יוסיף דעת

הבה"ח שרגא בורשטיין - בני ברק חכמת שלמה - 200 כרטיספר
הבה"ח שמואל גרומן - ביתר עילית באיאן - 100 כרטיספר

זכות הפצת התורה השבועי ע"י נדיבי העם שהרימו תרומתם קודש לזיכוי הרבים

הפצת התורה בעיר אלעד

נתרם לע"נ רביה"ק רבי ישעיה בן רבי משה זיעועכ"א, לברכה והצלחת התורם בכל

הפצת התורה

לרפואת האשה החשובה מרת אסתר בילא ציפורה בת ראכלי שתחי'

לזכות ולהצלחת

ה"ה שמעון יוסף בן רחל רייזל לברכה והצלחה בתורה ויראת שמים

לזכות ולהצלחת

ה"ה מנחם מנדל בן יוסא לברכה והצלחה בתורה ויראת שמים

הפצת התורה בעיר בית שמש

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת חנה ב"ר אברהם מאיר ע"ה

נדבת ידידנו החשוב, מזכה הרבים

הרב יוסף אליהו ראבין שליט"א לברכה והצלחה בכל מעשי ידיו

יהא רעוא קדם נתן התורה כי יתברכו ככל מילי דמיטב ויזכו לראות ברבה והצלחה ככל מעשי ידהם, אבי"ר לתרומות והנצחות בגיליון פנו לקו קול התורה 02-500-2018 שלוחה 8 או ב'נדרים'

להבלת הגיליון השבועי

gts025002018@gmail.com
ts025002018@gmail.com

הו 'קול התורה'

רישום | מנכחים | שיעורים | אזור אישי | חידודי תורה | ועוד

02.500.2018

הצטרפו בעת

לרבבות אלפי לומדי ונבחני תורה שבכתב ורכשו לעצמכם קנין נצחי לחיי תורה מתן שכרה בצדה - הגרלות ענק מדי יום ומדי שבוע